

12. maj 2025
J.nr. 2025 - 3195

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 324 af 22. april 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frederik Bloch Münster (KF).

Rasmus Stoklund

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svar på FIU alm. del – spørgsmål 124 (2024-25) redegøre for det maksimale provenu, der kan opnås ved en samtidig stigning i mellem- og topskatten?

Svar

I svar på *FIU alm. del – spørgsmål 124* forudsættes den nuværende progression i skattesystemet bevaret. Det betyder, at topskatteydere (og toptopskatteydere) fortsat vil have en højere marginalskat end personer, der kun betaler mellemskat.

En hypotetisk forhøjelse af mellemskattesatsen til 32 pct. – som vist i svaret på FIU 124 – medfører en marginalskat på lige godt 70 pct. for mellemskatteydere. For topskatteydere forhøjes marginalsatten ligeledes, eftersom topskatteyderne også betaler den forhøjede mellemskat. Med en forhøjelse af mellemskatten til 32 pct. øges marginalsatten for topskatteydere (som ikke betaler toptopskat) således til ca. 78 pct.

Ved en *samtidig* forhøjelse af mellem- og topskattesatsen vil progressiviteten i skattesystemet blive øget, da topskatteydere således får forhøjet marginalsatten på to måder, både som følge af forhøjelsen af mellemskattesatsen og som følge af forhøjelsen af topskattesatsen (for den del af indkomsten, som er omfattet af topskatten).

Med gældende regler – efter omlægningen af topskatten i 2026 som følge af *Aftale om Reform af personskat*, december 2023 – udgør mellemskattesatsen og topskattesatsen begge 7,5 pct. Ved en hypotetisk samtidig forhøjelse af både mellemskattesatsen og topskattesatsen – med samme størrelse satsændring – vil provenuet maksimeres ved en mellemskattesats og en topskattesats, som begge udgør ca. 20 pct. Marginalsatten for mellemskatteydere (som ikke betaler topskat) vil dermed udgøre ca. 67 pct., mens marginalsatten for topskatteydere (som ikke betaler toptopskat) vil udgøre godt 85 pct.

Provenuet skønnes beregningsteknisk i det hypotetiske tilfælde at kunne øges med ca. 9,1 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd. Arbejdsudbuddet skønnes reduceret svarende til ca. 26.000 fuldtidspersoner.

Der er i beregningen ikke taget højde for de afledte virkninger af hovedaktionærers indkomsttransformation.